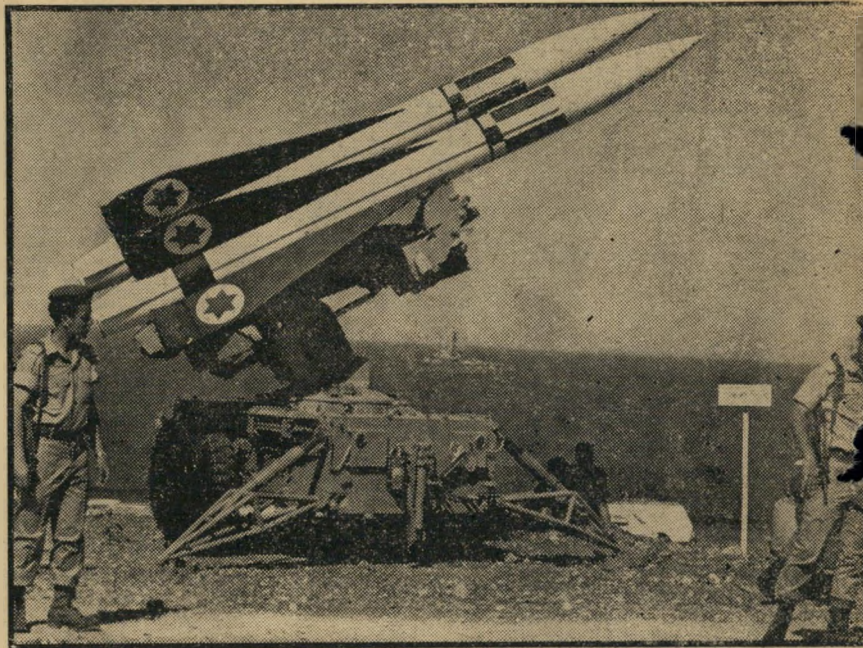

מור הרגלים צוטר: תצלום מתוך הליקופטר

תקנות ההדרום, המהווים ביטוי לאפליה ר- דיכוי לאומי.
חזרה למגילת העצמאות. ביום ה- העצמאות נעלה את הדרישה להשתית את היחסים עם תושבי המדינה הערביים על אותו בסיס המתחייב ממגילת העצמאות: שלום וידידות עם האזרחים הערביים ב- ישראל — שוויון הזכויות וכיבוד הזכויות! הוועד היהודי-ערבי קורא לממשלה, שנצי- גיה חתמו במאוס 1966 על אמנת או"ם לביטול ההפליה הלאומית והגזעית, לבטל את כל תופעות הדיכוי הלאומי בישראל, וקודם כל את המימשל הצבאי.
 הוועד היהודי-ערבי פונה לסייעות הכנסת (המשך בעמוד 16)

המדינה. הפועל מוחמד סעוד מכפר אידיה נרשם ברשימה השחורה, ושרי-הבטחון מסרב לבטל את הגבלת תנועותיו, משום שאינו מוצא חן בעיני שלטונות המימשל הצבאי, וכי. השלטונות מגבילים את תנועתו של האזרח כאשר הדבר נראה להם נוח מבחי- נה, כפי שהיה כאשר המשטרה נמנעה את כניסתה של שירת-האחוזה למשולש, ומנעה אפילו את כניסתם של חברי-כנסת.
 הוועד היהודי-ערבי לביטול המימשל הצב- אי קורא לדעת-הקהל הישראלית להגביר את המאבק נגד פגיעות המימשל הצבאי בזכויות האזרחים הערביים במדינה.
 הוועד היהודי-ערבי קורא לכל האזרחים להמשיך במאבק לביטול המימשל הצבאי

טילי קרקע-אוויר, הוקי מול משהחח חיל-הים

תקיים שוויון-זכויות חברתי ומדיני נמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין... האומנם מתיישב קיום המימשל הצבאי, באיוזים המאוכסמים תושבים ערביים, עם עקרונות אלה של מגילת העצמאות?
מהו טיב ה"הקלות"? כי-11 בינואר השנה הודיע כידוע ראש-הממשלה על הק- לות בתקנות המימשל הצבאי לגבי איוזרי הגליל, המשולש ובנגב — אך המימשל ה- צבאי, בתור שיטת-מימשל מיוחדת לאוכ- לוסיה הערבית, נשאר בתוקפו.
 מה הן ההקלות אותן הנהיגה הממשלה בראשית שנה זו במימשל הצבאי?
 הנה עיקרן:

(1) תושבי הנגב (הבדואים) יכולים ל- צאת את מקומותיהם לצפון בלי להצטייד ברשיון (בעוד שהגבלת התנועה בתוך ה- נגב קיימת עד היום).
 (2) התושבים הערביים המתגוררים מ- חוץ לגליל יכולים כיום להיכנס לגליל ללא רשיון.

למעשה, רק מספר קטן מהתושבים ה- ערביים נהנה מהקלות אלה. מבחינה מע- שית לא קרה שום שינוי לגבי המצב ה- קודם, במיוחד לגבי הפועלים הערביים, ה- מחפשים עבודה מחוץ למקומות מגוריהם. הכוונה היא לאיוזר טבריה, צפת והגליל העליון, בית-שאן והנגב, שהם מקומות- עבודתם של אלפי פועלים ערביים. פועלים אלה אינם יכולים להיכנס למקומות אלה ללא רשיונות.

המשולש נשאר שטח סגור, ומי שרוצה להיכנס, עליו להצטייד ברשיון.

מעצב, הגליליה, ריתוק. האמת היא שהמימשל הצבאי, למרות ההקלות, נשאר ללא שינוי יסודי. מנגנון המימשל הצבאי נשאר עד היום מכשיר-לחץ בשירות האינ- טרסים המפלגתיים, ההתערבות היומיומית בענייני האזרחים הערביים והשאת שלטון הדיכוי הלאומי.

ועוד: תקנות-שעת-החרום הבריטיות, ה- פוגעות קשות בחיפוש האזרח הערבי וב- זכויותיו, נשארו בתוקף עד היום.
 לפי תקנות אלה יכול המימשל הצבאי לבצע את ההגבלות השרירותיות ואת המע- צר האדמיניסטרטיבי, ללא אשמה ומשפט. נשארה גם התקנה בדבר צוויה-התייצבות ב- תחנות המשטרה. נשארו בתי המשפט הצב- איים, נשארו הרשימות השחורות, מנת- חלקם של אלה הנקראים, "חוגים מסוכ- נים", רשימות אלה מרתקות מאית אזרחים ערביים למקומות מגוריהם.

מסתבר שהשינוי הפורמאלי בביטול מג- גנון המימשל הצבאי, והחלפת קציני הצבא בקציני-המשטרה, לביצוע אותן תקנות ה- חירום, לא יבטל את תוכנו ומתותן של המימשל הצבאי, כי שלילת חופש האזרח והגבלתו יישארו קיימים והמימשל הצבאי ימשיך להתחמק מביטול לאפליה ולחץ.
משוררים והברייכנסת. הנה דוג- מאות מספר:

העו"ד הערבי הצעיר סברי גרייס מחיפה נעצר ונקנס, מפני שהעז לבקר ללא רשיון בכפרו, פסוטה, בחורש שעבר. המשורר מח' מוד דרויש אינו יכול להגיע למקום-עבודתו בחיפה ללא רשיון-יציאה מיוחד, כי אחד מאנשי הבטחון החליט שדרויש מסית נגד

האפלה כללית לכמה דקות, לקרוא לציבור להעמיד את הנרות ליד החלונות, להאיר את הארץ במיליוני נרות קטנים.
שערוריה, תודה לאל. ציבור ש- אינו יודע להתאבל, גם אינו יודע לשמוח. זה הוכח בעליל למחרת היום.
 נעלמה לגמרי השמחה הספונטאנית שה- ימי-העצמאות הראשונים, מציגורות התע- מולה הרישמית בקצו המנגינות השיגרתיות והנאומים השיגרתיים. במשך כמה שעות הצטופפו אנשים ברחובות, תחת הרמקולים המטרטרים. אך לא היה זכר לשימחה ה- אמיתית, ההמונית, המורגשת בימי-העצמ- אות אף אצל עמים שזכו לעצמאותם לפני דורות רבים.

כך לא נשאר מכל יוב-העצמאות דבר זולת המיצע הגדול של צה"ל, שהתנהל בחיפה בחום מחריד. זה היה כל יום-העצ- מאות: המיפגן הצבאי, שגם הוא הפך שיגרת, והמאורע שהיה קשור עימו: ה- פיליטון החי של דויד בן-גוריון, אשר הצ- היר, שהיות והמיצעד אינו נערך בירוש- לים — לא יבוא לחוות בו.

השערוריה הבן-גוריונית החדשה, סביב מיקום המיצע, היה המאורע הלא-שיגרת- י היחיד של יום-העצמאות הי"ח — ועל כך מגיעה, בוודאי, תודת האומה למנהיג ה- קשיש.

המימשל הצבאי

המגילה הגנוה

המחזה היה מלבב. נכבדי הערבים ביקרו בהמוניהם אצל המושלים הצבאיים, גמנו קפה ובירכו את מארחהם. האידיליה ה- י שנה בין המימשל הצבאי וראשי החמולות באה על סיפוקה.

אך אותה שעה ממש התחדשה פעולתו של הגוף העיקרי במדינה, היום את ה- מאבק לחיסול המימשל הצבאי. הוועד ה- יהודי-ערבי לביטול המימשל הצבאי, שניצח על רוב ההפגנות נגד המימשל, היה משו- תק במשך למעלה משנה. הסיבות העיק- ריות: הצפייה למעשי ממשלת אשכול, ה- פילוג במק"י, מלחמת-הבחירות.

בוועד משתתפים, בצד אישים בלתי- חלויים, נציגי תנועת העולם הזה — כוח מק"י רקי"ה, הפעולה השמית, קבוצ- ת איחוד, ועד הסטודנטים הערביים. בולטת בהעדרה, מאז ראשית פעולתה: מפ"ם.

השבוע, טרבי-יום העצמאות, פיר- סב הוועד את הקוליה-הקורא הבא:

יום העצמאות — יום חג הוא לעם יש- ראל; אך הוא משמש גם יום חשבון-נפש. האומנם נהנים כל בני הארץ הזאת מן הזכויות המובטחות להם לפי מגילת ה- עצמאות?

במגילת העצמאות, שנחתמה על-ידי נבי- חרי העם עם קום המדינה, ב-14 במאי 1948, נאמר בין היתר: "מדינת ישראל תהיה מושתתת על יסודות החירות, הצדק והשלום, לאור חזונו של נביאי ישראל;

אולם הצעה כזאת נזכרה בחוזר של משרד-החינוך לברי-הספר, על פי הקווים שהוצעו במאמרו של עורך העולם הזה.